
№ 6
З інформації Поліції безпеки й Служби безпеки (СД)
про арешти членів ОУН (С.Бандери) на території
Німеччини*

12 лютого 1943 р.

Берлін

Шеф поліції безпеки і СД
- Штаб команд-

Берлін, 12 лютого 1943 р.
Секретно!

З повідомлень з окупованих східних територій № 41
(...)

Український рух опору

Під час заходів, вжитих проти Організації українських націоналістів — групи Бандери, гестапо Берліна заарештувало останнім часом 136 осіб за нелегальну діяльність. Арешти тривають. Допити виявили суттєві дані про організацію в масштабі Райху. Встановлено керівних функціонерів:

1. Безхлібник Василь, псевдонім Беркут, нар. 27.02.1913 р. в Соконіві; був головним провідником ОУН — групи Бандери в Німеччині. Йому підпорядковувалися провідники областей, а також референти з питань навчання, контролю, фінансів і зв'язку.

2. Паук Михайло, псевдонім Сагір; був референтом з питань навчання. Він утік і до цього часу не заарештований.

3. Кордуба Дем'ян, псевдонім Ромко, нар. 11.04.1915 р. у Вістках; був референтом з питань контролю.

4. Пернеровський Микола, псевдонім Коваль, нар. 04.03.1912 р.; був референтом з питань фінансів.

5. Румецак Михайло, псевдонім Клим, нар. 21.01.1921р.; виконував обов'язки референта з питань зв'язку.

Усіх, за винятком Паука, заарештовано. Крім того, виявлено Берлінську жіночу організацію групи Бандери і заарештовано таких провідних осіб:

*Опущені відомості з іншої тематики служби СД.

1. Вітик Галина*, псевдонім Дарка-Хмара, нар. 08.05.1921 р. в Михайлевичах; призналася, що була провідником групи жінок руху Бандери.

2. Укарма Лідія, нар. 01.04.1920 р. в Бартадоміці; була заступником провідника району і займала одночасно посаду референта з фінансових питань.

3. Білик Галина, нар. 31.06.1921 р. в Стрию; була провідником району, названого під пунктом 2.

Органами безпеки в Києві встановлено нелегальну пропаганду ОУН — групи Бандери за допомогою листівок. Вилучено такі листівки:

1. “За самостійну Україну” (“Національні свята українського народу”, листок 3 і 4, рік випуску 1942).

2. “Український народ: селяни, землероби, інтелігенціє”.

3. “Смерть німецьким окупантам! Волелюбні українці!”

4. “Смерть німецьким окупаційним військам! До всіх поліцейських, старост, бургомістрів і всіх інших, що перебувають на службі німецьких окупаційних військ”. Підписано: видання політичного управління фронту.

5. “За Українську державу. Хто розбудовує українську державність, а хто їй шкодить”.

6. “Ми йдемо слідами великого пророка”. (Пролом, березень 1943/1).

7. “Україна: якою вона була, якою є і якою буде”.

8. “До журналу “Молодь”: “Перемагає той, хто бореться!”.

9. “Українські селяни!” Підписано: обласний провід ОУН в Західній Україні.

10. “Слава Україні! Героям слава!” (“Прапор молоді” — публікується Українською націоналістичною молоддю Східної України, номер з датою від 01.07.1942 р.).

11. “До журналу “Молодь”: “За збройну силу українську”.

12. “Українці!” (Підписано: місцеве керівництво ОУН на східноукраїнських землях).

13. “Україна для українців. За самостійну Україну”. Червень 1942 р., видання ОУН на східноукраїнські області, рік випуску перший, № 3.

14. “Звернення Організації Українських націоналістів в першу річницю проголошення самостійної Української держави у Львові 30.06.1942 р.”. Підписано: Організація Українських Націоналістів.

15. “Свобода народам і людині!” (Бюлетень від 04.04.1942 р.).

Унаслідок арешту наступних 38 осіб з кіл інтелігенції ОУН — групи Бандери органи безпеки в Києві виявили, що організація володіє значними фінансовими засобами.

* У німецькому тексті Helene, може бути теж Олена.

За конфіденційними повідомленнями, в останній час відбулося сильне зближення між прихильниками Бандери та Мельника*. Спільною метою є прагнення до незалежної України. Загалом спостерігається дальша сильна радикалізація руху ОУН.

Федеральний архів у Берліні. – Ф.Р 58. – Спр. 223. – Арк.. 212 зв. – 213.

№ 7

Постанови Третьої конференції Організації Українських націоналістів самостійників державників (ОУНСД)

17-21 лютого 1943 р.

ПОСТАНОВИ ІІІ КОНФЕРЕНЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ САМОСТІЙНИКІВ ДЕРЖАВНИКІВ (ОУНСД)
(17-21 лютого 1943 р.)

ІІІ-я Конференція Українських Націоналістів Самостійників Державників (ОУНСД), що відбулася дня 17-21 лютого 1943 р., піддавши всесторонній аналізі:

А) Сучасне міжнародне положення, позиції воюючих сторін, позиції поневолених народів і сучасне міжнародне положення України.

Б) Ситуації на українських землях та минулорічний період боротьби українського народу, стан організованих українських політичних сил та ролю ОУНСД, як керівного чинника в національно-визвольній, боротьбі українського народу, – стверджує:

До А:

1) Сучасна війна на Сході, що її розпутано: в ім'я імперіялістичних інтересів німецького націонал-соціалізму й московського більшовизму, ведеться за протинародні реакційні цілі, обернення країни й народів у предмет колоніальної експлуатації й грабунку, що несе за собою духово-моральний, соціально-економічний і національно-політичний визиск і гніт, тобто за повне

* Великим прихильником зближення до ОУН-Бандери, зокрема в Києві, був О.Кандиба-Ольжич, член Проводу ОУН-Мельника, керівник цієї організації в Східній Україні.